According to whom; like- כמאן כרבי עקיבא דאמר קלוטה כמי שהונחה דמיא, who maintains being captured is considered as if it is at rest

Overview

והב פפא הביית is establishing the דריית, which states that if one stole an animal and sold it on אבת that he is פטור (from 'ד'), in a case where the buyer of the animal told the thief, 'throw the animal which you stole (from the רשות הרבים) into my courtyard (רשות היחיד) and my courtyard will acquire it'. In this case the הכנסה היוב אבים (for 'ד' וה') happen simultaneously, therefore the thief is exempt from paying אוב (for 'ד'), on account of אברבה מיניה לוה בדרבה מיניה במרא במרא השהונחה לוחד לוחד עלוטה כמי שהונחה דמי who maintains אבים (it flew over the wall) there is both the animal entered the airspace of the אבר (it flew over the wall) here is both the היוב שבת, for (according to אדוב שבת be the animal entered is the היוב שבת אבר (קלוטה כמי שהונחה דמי since the buyer is לונה מווש the animal. 1

asks: תוספות

ואם תאמר לרבי עקיבא נמי כיון דמטא לאויר חצירו חייב לענין שבת

And if you will say, even according to דיים the חיוב גניבה are not simultaneous, for as soon as it enters the airspace of his חצר (higher and above the surrounding walls) the thief is חייב regarding the איסור שבת

- דרשות היחיד עולה עד לרקיע² ולענין קנין לא קני באויר עד דמטי לתוך המחיצות Since the rule is that a רה"י extends upwards until the sky, however regarding acquisition of the item by the buyer, he does not acquire it until the item reaches within the airspace of the walls surrounding the הצר

תוספות proves his point:

-

¹ However, according to the היוב גניבה (which is effected by the קנין חצר) happens as soon as it is in the airspace of the חצר, however the היוב שבת is only after it lands on the ground of the חצר. Therefore,- since they are not simultaneous there is no ruling of קלב"מ

² The entire airspace above a רה"י (even higher than the surrounding walls) is considered a הה"י. [If there is a narrow pole in a רה"י, which extends above the walls of the רה", and someone threw an item from the הה"ב and it landed on top of the pole he is היב (even according to the רבנן), since עולה עד לרקיע Therefore according to הכנסה השבח, who maintains הכנסה השבח, he will be liable for הכנסה בשבח, as soon as the item is in the airspace of the המבסה השבח.

³ קנין הצר is effective only if the item is 'safe' within the nzm. That occurs only after the item is within the walls, however when it is higher than the walls it is not משתמר (safe). Therefore the חיוב שבת precedes the חיוב גניבה and they are not simultaneous, so there is no קלב"מ (so there is already a חיוב מיתה (so there is already a חיוב מיתה), nevertheless there is no קלב"מ unless they are simultaneous.]

- כדמוכח בגיטין בהזורק (דף עט,א ושם) גבי הוא מלמעלה והיא מלמטה

As it is evident in פרק הזורק in פרק הזורק regarding the case where the husband is standing higher than his wife, on a roof, and she is below on the ground in a courtyard, and the husband threw the מט downwards to his wife; the rule is that -

ביון שיצא מרשות הגג מגורשת⁴ ומוקי לה כגון שמחיצות התחתונות עודפות על העליונות – Sa soon as it left the domain of the roof (it is no longer in the airspace of the roof, but rather it entered the airspace of the adjacent הצר), she is divorced, and ר' יהודה she is divorced, and הצר שמואל established that this ruling is valid only in a case where for instance the lower walls (of the הצר) extended above the higher walls of the roof. 6

מוספות answers:

ריש לומר דהכא איירי שזרק לחצר דרך פתח או דרך חלון ולא מעל מחיצת החצר
And one can say that here we are discussing a case where he threw the stolen animal into the אדר through the door or through a window, but he did not throw it above the walls of the אדר, therefore the חיוב גניבה are simultaneous (if we maintains 'קלוטה וכו') -

מוספות asks:

יאם תאמר ומאי שנא דבגיטין נקט רבי 8 והכא נקט רבי עקיבא שנא דבגיטין נקט רבי והכא והכא אחd if you will say; why is there this difference that in מסכת גיטין he mentions , and here he mentions -

מוספות answers:

ריש לומר דהכא נקט רבי עקיבא משום דאיירי בסתם חצר שאין מקורה - And one can say that here in our גמרא he only mentions ר"ע, since we are discussing a 'regular' אצר, which is not covered, but open to the sky, therefore he cannot mention - רבי

⁴ She is divorced even if the גט is burnt or destroyed before it reaches her hand. The חצר acquired the גט on her behalf.

⁵ In this case as soon as it left that airspace of the roof, the גע was completely encircled by the walls of the הדצר. However if this were not the case, she would not be considered divorced until the א was within the walls of the הדצר.

 $^{^6}$ We see that the קנין is not effective until it is within the walls, so how can we apply קנין in our case of גניבה, since the היוב שבת happens after the היוב שבת.

 $^{^7}$ As soon as it entered the חצר it was within the airspace of the walls of the חצר, therefore it a חצר and the buyer acquires it (which makes it a חיוב גניבה), and simultaneously there is the חיוב שבת if we maintains קלוטה וכו' like

⁸ רבי maintains that if one throws an object from one רה"ר to another and in between it passes a הייב (for both another and in between it passes a הכנסה). This is similar to the ruling of ר"ע and is based on the same principle of הוצאה.

⁹ The גיטין asked that the answer of מחיצות התחתנות עודפות על העליונות (see footnote # 5) is seemingly valid only according to בבי who maintains קלוטה (see footnote # 8), but does not mention רבי; while in our אמרא when we discuss שלוטה עודי, but not רבי; why is there this discrepancy, since seemingly they both maintain 'קלוטה.

- יחיד מקורה במיא אלא ברשות היחיד מקורה כמי שהונחה דמיא אלא ברשות היחיד מקורה רבי דרבי לא אמר קלוטה כמי שהונחה דמיא רבי rules רבי - רה"י סחוץ by a covered - רה"י

- כדאמרינן בריש שבת (דף ה,א ושם) דאמר ביתא כמאן דמליא דמיא

As the גמרא states in the beginning of מסכת שבת, for רבי maintains the house (which is covered by a roof) is considered as if it is full of substance, so it is considered as if the item passing through is landing on this 'substance'. Therefore our case which is not a חצר , there will be no קלוטה according to רבי (only according to רבי') -

רבים אית ליה אפילו ברשות הרבים מקורה "בי עקיבא אית ליה אפילו ברשות הרבים ליו שאין מקורה הרבים אבל רבי עקיבא אית ליה אפילו ברשות הרבים, which is not covered, therefore in our גמרא where we are discussing an open air הצר he mentions, but not -

ובגיטין נקט רבי משום דאוקמא כשמחיצות התחתונות עודפות¹³ - However in מסכת גיטין, since the מדגא established that case where the lower מחיצות of the חצר extended above the מחיצות of the סחיצות since the מחיצות חיצות אוני מחיצות היצות מחיצות האיצות מחיצות בארשות האיצות מחיצות האיצות בארשות האיצות האיצות האיצות מחיצות האיצות האיצו

- דלרבי עקיבא לא מצי למינקט דלדידיה אפילו בלא מחיצות כלל כמו ברשות הרבים אפילו בלא מינקט דלדידיה אפילו בלא מחיצות, even if there are no at all, like a רה"ר –

אית ליה כמי שהונחה דמיא בריש שבת 14

ר"ע will maintains קלוטה כמי שהונחה או states in the beginning of מסכת אסכת states in the beginning of שבת –

תוספות responds to an anticipated difficulty: 15

יסלקא דמיא דמיא במחיצות בלא קרוי 16 אמרינן כמאן דמליא דמיא אפילו במחיצות בלא דעתין דלרבי אפילו במחיצות בלא זמר מחליא נמרא even if it is not covered, as long as there are מחיצות -

1

¹⁰ The ruling of רבי was where one threw an object from a רה"ר to a רה"ר by way of a הה"ר (see ב,ב אמרא). The גמרא therefore interpreted this to mean that according to רבי we consider the item at rest in the הה"ר, only if it is covered.

שבת ד,א שבת הש של made his ruling of רה"י where it was thrown from a ד"ע to a רה"ג by way of a רה"ר. See א.ד. שבת ד,א

¹² A covered רה"ר is not considered a הה"ר See אבת צה,א

¹³ See (text by) footnote # 5.

¹⁴ See footnote # 11. Why is there a need to mention (according to ר"ע) that the מחיצות are necessary. See העליונות, when according to מחיצות all that we need (to say קלוטה) is the airspace above; no מחיצות are necessary. See 'Thinking it over'.

¹⁵ How can the גמרא there (in גיטין) state that this ruling is only valid according to רבי, who maintains א המרא there (וויי, but בים, who maintains קלוטה, but יבי, only by a covered רה"י (see footnote # 10), so how can his ruling apply to the case of א ישני where it was an open air יביר?!

¹⁶ The reason רבי stated his ruling in a case where he threw מהר"ר דרך רה"ר דרך לרה"ר אמs not because a הר"ים is covered, but rather because a מחיצות has מחיצות (as opposed to a רה"ר). And if the object is within the מחיצות we also consider it ממקנא דמליא דמי This is all only in the אמינא of the ממרא there, according to the מסקנא, the ruling of רבי is only by a רה"י מקורה.

תוספות offers an alternate explanation:

אי נמי למאי דבעי לאוקמי כרבי איירי בחצר מקורה:

Or you may also say that according to this, when the גמרא attempted to establish the ruling in קלוטה (of קלוטה) we will need to say that we are discussing a covered הצר.

Summary

The case here is where he threw it into the הצר through the door, otherwise (if he threw it over the wall) the היוב שבת would come before the היוב גניבה. According to we say היוב מועד only by a covered רבי.

Thinking it over

תוספות writes the reason the גמרא does not mention מס' גיטין וו ר"ע מס', is because since the מרא מכי established the case there where מרא על העליונות עודפות על העליונות, and according to מחיצות של שני even without מחיצות However מסים. stated previously that regarding מ קנין, even "ע agrees that it is only if the item is within the חוצות (it is only regarding שבת that we say קלוטה even above the מחיצות (מחיצות איטין שנין הגט where we are discussing the גיטין that according to ע"ע we would say קלוטה even without ר"ע.

¹⁷ See footnote # 13.

¹⁸ See footnote # 3.

 $^{^{19}}$ See מהר"ם and (הארוך) מהרש"א.